

پخش بین‌المللی آن شروع شده، اما اولین حضور فیلم در جشنواره کوتاه تهران خواهد بود. البته پیش از این، فیلم در جشنواره منطقه‌ای سهند، که در تبریز برگزار شد، حضور داشت و در بخش صدا کاندیدا شد.

اصغر لائی
کارگردان فیلم
«داروگ»:

انسان‌ها تنهایی‌شان را با خود حمل می‌کنند

از تعداد شخصیت‌های فیلم و بازیگرانی که عهده‌دار ایفای آن شدند بگویید.

داستان اصلی حول دو شخصیت اصلی می‌چرخد، اما یک کاراکتر فرعی دیگر نیز در فیلم حضور دارد که در جریان داستان تأثیرگذار است. در داستان فیلم چند شخصیت وجود دارد، اما تنها سه نفر از آن‌ها به صورت کامل دیده می‌شوند، دیالوگ دارند و یک وجه مشخص از آن‌ها به نمایش گذاشته می‌شود. اولویت اصلی با دو شخصیت ابتدایی است، اما یک شخصیت سوم نیز در جریان داستان وارد می‌شود. بازیگران این فیلم آقایان سعید فرازمنند، جلیل بشتام و بیژن رضایی، از بازیگران تلویزیون تهران و برخی آثار مهم دیگر را نیز دارند.

در مورد فیلم «زیارت» و اینکه به چه موضوعی می‌پردازد بگویید.

زیارت، برداشت آزادی از داستان کوتاه «اردل» نوشته‌ی محمدرضا شرفی خوشان است. این فیلم در مازندران کار شده و داستان بر تنهایی و انزوای شخصیت‌های اصلی استوار است و به ارتباط یک پسر و مادر و مشکلاتی که در این مسیر با آن روبرو می‌شوند می‌پردازد. مشکلات ارتباطی میان انسان‌ها این روزها پررنگ‌تر شده و البته بر خلاف تصور شاید خیلی هم ربطی به شهرنشینی نداشته باشد، چرا که انسان‌ها تنهایی‌شان را در هر محیطی با خودشان حمل می‌کنند حال می‌خواهد وسط تهران یا در جنگل‌های شمال باشد.

چالش‌های تولید در مناطق دور از مرکز چیست؟

یکی از مهم‌ترین چالش‌ها کمبود تجهیزات و بلا بودن هزینه‌های مربوط به اجاره آن‌هاست. در غرب کشور، به ویژه کرمانشاه، اورامانات و کردستان، تجهیزات حرفه‌ای محدود و اغلب مستهلک هستند، بنابراین مجبور می‌شویم تجهیزات را از تهران منتقل کنیم. این جابه‌جایی تجهیزات، علاوه بر هزینه بالای اجاره، هزینه رفت و آمد را نیز به پروژۀ تحمیل می‌کند. در ساخت فیلم کوتاه مهم‌ترین بحث، هزینه است. به عنوان مثال، فاصله تهران تا مناطق مرزی باعث می‌شود حداقل یک روز اضافه به برنامه فیلمبرداری افزوده شود که هزینه‌ای حدود ۲۰ میلیون تومان برای تجهیزات و رفت و آمد ایجاد می‌کند. بنابراین اگر دسترسی به تجهیزات حرفه‌ای در نزدیکی لوکیشن فراهم بود، مشکلات تولید بسیار کمتر می‌شد.

با توجه به حضورتان در چندین دوره‌ی جشنواره، روند ارتقاء سطح آثار را چطور می‌بینید؟

به نظرم سطح فنی آثار رو به رشد است اما از نظر داستان‌گویی هنوز جای کار وجود دارد. البته این امر قابل قیاس با بخش بین‌الملل نیست. چون در بخش بین‌الملل نگاه به فیلم کوتاه متفاوت است و محدودیت زمانی به گونه‌ای است که روایت باید کامل و دقیق باشد. در ایران معمولاً فیلم‌های کوتاه ۹، ۱۲، ۱۵ یا ۲۰ دقیقه هستند، اما در بخش بین‌الملل، بسیاری از آثار ۲۵ تا ۳۰ دقیقه‌ای هستند و فرصت بیشتری برای پرداخت داستان فراهم می‌شود. به نظر می‌رسد فیلم‌های ایرانی به تدریج به این مدت زمانی نزدیک می‌شوند. بنابراین هرچند در برخی دوره‌ها آثار در بعد داستانی بسیار قوی بودند، اما هنوز نیاز به تمرکز بیشتر بر روایت داستان و توسعه شخصیت‌ها در برخی آثار شرکت‌کننده دیده می‌شود.

سخن پایانی

یکی از دغدغه‌های من همیشه این بوده که ای کاش فرصتی برای گفت‌وگو در چنین جشنواره‌ای برای افراد ایجاد شود. امیدوارم امسال این شرایط فراهم شود و چنین فرصتی پیش بیاید.

نگاهی
به جهان فیلم‌های
کوتاه در گفت‌وگوی
صبا با سه کارگردان حاضر
در جشنواره فیلم کوتاه
تهران

سه قاب از جهان انسان: بقا، سوگ و اسطوره

فیلم «داروگ» به چه موضوعی می‌پردازد و ایده آن چگونه شکل گرفت؟

فیلم درباره دو شخصیت است که هر کدام با مشکلات خاص خود مواجه هستند، اما دغدغه اصلی آن‌ها «بقا» است. در طول کار روی فیلمنامه، تلاش کردیم معنای بقا را برای شخصیت‌ها مشخص کنیم و نشان دهیم که برای هر فرد این مفهوم می‌تواند متفاوت باشد. شخصیت‌های ما حاضر می‌شوند برای ادامه حیات، بقا و کسب درآمد، اقداماتی انجام دهند که در پرده سوم فیلم به تدریج مشخص می‌شود و مخاطب درمی‌یابد جریان داستان چیست.

از مدت زمان فیلم و پروسه ساخت آن بگویید؟

مدت زمان فیلم ۹ دقیقه است. فیلمبرداری آن سه و نیم روز زمان برد و از زمان شکل‌گیری ایده تا تکمیل نهایی فیلم، تقریباً یک سال طول کشید. در این مدت، علاوه بر کار روی فیلمنامه و جزئیات، مسائل مالی نیز زمان پروژه را طولانی‌تر کرد.

آیا فیلم به جشنواره‌های خارجی هم ارسال شده است؟

در دومین روز از جشنواره فیلم کوتاه تهران، خبرنگار روزنامه صبا با سه فیلمساز گفت‌وگو کرده است که هر یک مسیر متفاوتی را در فیلمسازی پیموده‌اند. اصغر لائی با دو فیلم «داروگ» و «زیارت» به تنهایی و معنای بقا می‌پردازد، آرمین اعتمادی در «ما قبل تاریخ» از فقدان و فروپاشی ذهنی سخن می‌گوید، و هادی رضایتی در «تیتان» سراغ ریشه‌های فولکلور و اسطوره در سرزمین تالش رفته است. سه گفت‌وگو با سه جهان متفاوت، که در عین تنوع، در یک نقطه به هم می‌رسند: جست‌وجوی انسان در مواجهه با خوبشتن.

مریم عظیمی
گفت‌وگو

